

Prachtige eredienst voor de poëzie van Bos en Buurman

Recensie

Wiggele Wouda

Ze hebben elkaar pas écht leren kennen tijdens een autorit van België naar Alkmaar. Daar moesten ze beiden optreden: Stef Bos en Geert Verdickt. En als je meer dan zes uur naast elkaar in de auto zit, tast je bij elkaar af waar de overeenkomsten en verschillen liggen als het over je herkomst gaat, over de muziek, de liefde, de dood, de inspiratiebronnen en de muzikale voorbeelden (Bos: Ramses Shaffy, Verdickt: de gisteren overleden grootmeester van het subtiel woord Leonard Cohen). En dan ontstaat er opeens een programma, een muzikale reis waarin twee harten elkaar vinden en verstrengeld raken om gevoel en muziek alleen te laten spreken voorbij grenzen van verschil, afgunst, herkomst, kleur, stem en geluid.

Stef Bos hoeft geen introductie. Maar zijn achttien jaar jongere muzikale en tekstuele zielsverwant Geert Verdickt is een nogal onbekende zanger uit België. Hij is leadzanger van de populaire Vlaamse muziekgroep Buurman, documentairemaker (onder andere van de bekende, wijlen Friese kaatster Jokelyn Tienstra),

tekstschrijver, componist en muzikant. Maar bovenal is hij een zeer innemende persoonlijkheid die op het podium samen met Bos een perfect gelegenheidsduo vormt dat zich volledig ten dienste stelt aan de muzikale poëzie.

Wat Bos en Verdickt innerlijk gemeen hebben, is niet alleen liefde voor de muziek maar ook liefde voor de Nederlandse taal. En die liefde komt in het programma *Bos en Buurman; noord-zuid* buitengewoon integer en indringend mooi tot uiting. Dansend, zwevend, stilletjes, lief en zacht binnennend. Oude nummers - klassiekers - van Bos worden opnieuw omlijst met muzikale franjes die het geheel een sfeer meegeven

De liefde voor de Nederlandse taal komt buitengewoon integer en indringend mooi tot uiting

die nog het meest doet denken aan een eredienst voor de poëzie. Zo zuiver, eerbaar en betekenisvol. Zelfs het sleetse *Papa* zoekt op de manier waarop hij het nu brengt zijn weg weer terug naar het hart, waar het thuishoort. En zeker *Ik heb je lief* weerkaatst in de schouwburg als satijnen echo's die toch indringend ons een weg willen wijzen.

Cohen

Alsof Geert Verdickt het voorzag dat Leonard Cohen zou komen te overlijden, vertolkt hij in dit programma als eerbetoon zijn *Take this waltz*. Maar dan in zijn eigen Vlaamse woorden die binnenkomen met een gevoelsdienstbaarheid waar alleen stilte en diep respect te gast mogen zijn. Cohen zou deze versie zeker goedkeuren.

Pruimelaar, Tot de zon weer voor u schijnt of... Ach, al zijn teksten worden met die van Bos in deze samenstelling met een eenvoud aan instrumenten, prachtige sterren aan de hemel. Klein, broos en schitterend met een dierbare kracht van heimwee en verlangen.

► Bos & Buurman; noord-zuid met Stef Bos en Geert Verdickt, Posthuis Theater in Heerenveen, 176 bezoekers